

שנה למותו של דב (ברני) מרכס זל.

כבר עברה שנה מאז נלקח מאיתנו חברנו דב (ברני) מרכס באופן כה פתאומי. קשה התודעה שהכרנו ברני, שהלך איתנו במשך עשרות שנים, איננו בינינו ואת קולו ודעתו לא נשמע יותר - בכל הנושאים הקשורים לחיי החברה, המשק והתנועה.

את ברני הכרתי בבואי לקיבוץ הכשרה באנגליה לפני קרוב לחמישים שנה. כבן למשפחה עובדת, ציונית, עממית ומלאת חיים תוססים, ברני היה מעורב בענייני השעה, פעיל בתנועת העבודה והגיע בטבעיות לתנועת "הבונים", לעליה בלתי-לגלית לארץ-ישראל - דרך המחנות בקפריסין - ולחיי הגשמה חלוצית, תחילה בכפר כלום-נעמה, ואחר-כך בתחנות הבאות - חדרה, מנסורה וכפר הנשיא.

חברתנו אז היתה קטנה ואנו עמדנו בייסוד חי חברת, עם חיים תוססים ובעלי תכנים ערכיים מאוד, וחיי משק, בהם ברני נכנס בייסודיות האופ-ינית לו. היה לאיש מקצוע מעולה וחבר פעיל, בעל דעה ברורה בענייני החברה ובענייני הפוליטיקה.

אהבתו לקריאה הביאה אותו לעסוק גם בספריה, בה המשיך עד שנפגע על-ידי מחלה קשה ועקשנית והוכרע בצורה כה פתאומית.

אנו נזכור את ברני כחבר ורע טוב ונאמן, חבר מהשורה שזכה לתרום את תרומתו לבניית הקיבוץ - ועם הליכתו מאיתנו נשארנו עניים יותר בלעדיו.

יהי זכרו ברוך.